

Hereus del municipalisme de la Mancomunitat

Fa 100 anys, el 6 d'abril del 1914, després de més de dos segles sense cap institució que representés els catalans des del Decret de Nova Planta, es va viure una de les èpoques més transcendents de la història de Catalunya, la creació de la Mancomunitat de Catalunya. La primera institució catalana que tenia per objectiu modernitzar el poble català i establir les bases del nou catalanisme polític.

Construir un país modern amb l'objectiu bàsic i principal d'assegurar els serveis a tots els ciutadans visquessin on visquessin. Aquest era l'ideal del president de la Mancomunitat, Enric Prat de la Riba. Gràcies a la voluntat i la constància d'establir aliances entre les diferents formacions polítiques, va aconseguir una unitat d'acció política des de la diversitat ideològica per reclamar al govern central una demanda històrica: la federació de les diputacions, la primera base d'una veritable estructura d'estat.

Tot i no disposar de totes les competències per prestar els serveis bàsics, Enric Prat de la Riba creia que tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya havien de viure en igualtat de condicions indiferentment del seu lloc de residència. Aquesta obsessió el va portar a pensar que no hi podia haver ni un sol ajuntament que no disposés dels serveis de policia, escola, biblioteca, telèfon i carretera.

Calia implantar una institució feta per donar resposta a les necessitats de la ciutadania. Una institució que anés més enllà de la fiscalització i recaptació dels impostos als ciutadans. Catalunya necessitava un organisme que treballés per ofe-

rir una política educativa de qualitat, que equiparés la política social del país a l'alçada de països europeus més desenvolupats que Espanya. Un organisme que treballés perquè Catalunya esdevingués un país culte i potent, i, sobretot, perquè tots els ciutadans tinguessin bones comunicacions. Al llarg dels anys, la Mancomunitat va assolir la fita, i va aconseguir que més de 200 pobles deixessin d'estar aïllats, que es construïssin més de 400 quilòmetres de camins, que el telèfon arribés a gairebé 400 municipis i que es creés la Biblioteca de Catalunya.

Cent anys després, els alcaldes i alcaldesses som hereus del seu municipalisme. Tenim presents els objectius i reptes de Prat de la Riba.

MIQUEL BUCH

PRESIDENT DEL CGLC*

No volem demanar permís a l'Estat per prestar els serveis als ciutadans

Som conscients que el seu llegat ha estat clau per establir les bases del que és actualment el món municipal i de les funcions que desenvolupa. Els ajuntaments són la porta d'entrada de la ciutadania a l'administració. Som els canalitzadors de les seves demandes i, per això, ens hem bolcat a donar res-

posta a les seves necessitats i inquietuds. Uns electes locals que amb recursos limitats fem front a tota mena d'inclemències per assegurar que els veïns i veïnes puguin viure i disposar de tots els serveis necessaris amb la qualitat que els pertoca. Aquesta és la nostra raó de ser. No volem defugir aquesta responsabilitat que ens han confiat els ciutadans a través de les urnes.

Alcaldes i alcaldesses tenim clar que no deixarem perdre el llegat de Prat de la Riba per les imposicions que vénen des dels despatxos de la capital de l'Estat. Unes imposicions fetes amb l'objectiu de recentralitzar i laminar els serveis que tants anys han costat d'aconseguir als ciutadans. Si la unió del catalanisme polític entorn d'una única institució, com va ser la Mancomunitat, semblava una quimera fa 100 anys, ara no ens arronsarem davant d'una llei. Els alcaldes i alcaldesses de Catalunya no volem demanar permís per prestar els serveis als ciutadans.

En el seu moment, Prat de la Riba tenia clar que treure competències i traspasar a l'Estat serveis que prestaven els ajuntaments a ple funcionament només podria crear multitud de problemes. I que els servidors locals, els alcaldes i alcaldesses, eren els que coneixien millor les necessitats que la ciutadania reclamava.

Aquest valor afegit ens ha de fer veure que tenim un futur prometedor que ens ha de permetre seguir modernitzant pobles i ciutats. Els electes locals tenim l'objectiu de caminar plegats amb la ciutadania per assolir més benestar. Tal com deia Prat de la Riba: "Tenir els ajuntaments és tenir també Catalunya. Renovar la vida de les corporacions municipals, deslliurar-les de l'esclavitud de la vella política, fer-hi arribar la primavera de la nostra renaixença que vivifica i fecunda i regenera, és renovar i deslliurar i fecundar tot Catalunya".

*Miquel Buch, president del Consell de Governos Locals de Catalunya (CGLC) i de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM)

CARTES I MISSATGES

El Dia del Llibre i de la Rosa

El 23 d'abril, festivitat de Sant Jordi, patró de Catalunya, les roses, els llibres i les senyeres ocupen els carrers i les places d'arreu del país. És un dia d'ambient festiu i de caràcter reivindicatiu de la cultura catalana. És tradicional promoure la venda de llibres amb signatures dels autors i fer un descompte en el preu de venda. Es diu que el triomf de la cultura cap frontera no l'atura.

És bo saber que no només aquí es venen llibres, sinó que és una festivitat celebrada internacionalment. La Unesco l'any 1995 va declarar el 23 d'abril Dia Mundial del Llibre i dels Drets d'Autor, amb l'objectiu de promoure la lectura: una de les eines més importants del desenvolupament educatiu de la persona. Per això és tan important fomentar-ne l'hàbit des de la infància perquè llegir sigui vist com una afició i no com una obligació.

N'hi ha que diuen que els llibres poden ser els nostres millors amics, i hi ha molt de cert en això. Els llibres ens transporten a nous mons, ens ajuden a concebre noves formes de vida, reflexionar, incrementar els

nostres coneixements, ens fan somiar, imaginar i descobrir. Llegir ens obre la porta a mons reals o imaginaris que no podríem conèixer de cap altra manera. Ara bé, igual que hem d'escollir bons amics, també hem de seleccionar de tan variada oferta els llibres més adequats que ens siguin d'ajut per a la nostra millora personal i que al mateix temps ens facin passar estones agradables.

M. ÀNGELS PAGÈS CALVET
VENTALLÓ

Opinions canviant

La credibilitat dels comissaris o dels portaveus de la Comissió Europea respecte del procés català està passant per moments baixos. Els canvis copernicans o la vàcua autoritat de les seves opinions els ha conduït a aquesta situació. Recordem la comissària Viviane Reding, que es contradia pocs dies després de declarar al *Diario de Sevilla* que enlloc estava escrit que Catalunya hagués de sortir de la UE si s'independitzava. O Joaquín Almunia, que sacrificava la seva honestat pocs dies després d'assegurar que no es podia dir "honestament" que Catalunya sortiria de la Unió.

Més recentment li ha tocat el torn a Alejandro Ulzurrun, portaveu de sostenibilitat de la Comissió Europea, que després d'oposar-se a l'últim informe del Consell Assessor per a la Transició Nacional sobre la qüestió europea, ha reconegut que no l'havia llegit i que no té el "background legal" per emetre aquesta afirmació.

Detestaria creure que les opinions de tots ells fossin tendencioses, o que com diuen alguns actuessin més com a comissionistes d'estats que els mantenen en el càrrec que com a comissaris. M'estimo més lamentar, europeista convençut com sóc, que senzillament siguin volubles: "Qualpiuma al vento, muta d'accento, e di pensiero"...

JORDI BADIA FARRÉ
BARCELONA

Més recursos

Mentre el nostre sistema educatiu està patint les retallades i els retrocessos més importants des de la recuperació de la democràcia i l'autogovern, a Catalunya se segueixen dedicant fons públics –es fa des de l'últim govern Pujol!– a finançar una minoria d'escoles clarament classistes i segregado-

res, que no tenen res a veure amb la resta d'escoles finançades amb fons públics, tant si són públiques com privades concertades.

Actualment està obert el procés administratiu per renovar els concerts als centres educatius privats del país. L'any 2001 el president Mas era conseller en cap i es va atrevir a defensar llavors que "sobraven diners i se'ls podia llavors", però ara aquests diners han de revertir en altres necessitats més bàsiques. En el seu moment ja va ser molt polèmic, però, com a mestre, crec que amb les mancances actuals encara es dediquin alguns milions d'euros a l'any a centres que tothom sap que cobren centenars d'euros cada mes al seu alumnat per ensenyaments obligatoris que teòricament han de ser gratuïts, és quasi obscè i en tot cas una provocació.

XAVIER RIU I SALA
BARCELONA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) [facebook.com/diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) [@cartes@ara.cat](mailto:cartes@ara.cat) Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat

